

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 27 maja 2020 r.

DIH-2.709.10.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 55/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 256), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 9 stycznia 2020 r., złożonego przez radcę prawnego [...] pełnomocnika przedsiębiorcy Pana R[...] P[...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P[...] – System P[...] R[...], Połomia [...] (zwanego dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną), od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 24 grudnia 2019 r. (sygn. akt ANU.8361.207.2019) wymierzającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za niewystawianie świadectw jakości paliw stałych, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy,

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 17 stycznia 2020 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony wraz z aktami sprawy ANU.8361.207.2019.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie upoważnienia nr ANU.8361.207.2019, w dniach 22, 26 i 27 sierpnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania obowiązków, o których mowa w przepisach art. 6b, art. 6c, art. 6d oraz zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a pkt 1,4 i 5 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Czynności kontrolne podjęto i przeprowadzono w należącym do Przedsiębiorcy punkcie sprzedaży węgla w Połomii [...].

W trakcie kontroli na podstawie przedłożonych faktur oraz wydruku z systemu informatycznego listy towarów ustalono, że w momencie rozpoczęcia kontroli na terenie punktu sprzedaży znajdowały się następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie orzech w ilości 25.590,00 kg, w cenie sprzedaży 890,00 zł/t,
- 2) węgiel kamienny w sortymencie kostka w ilości 35.900,00 kg, w cenie sprzedaży 900,00 zł/t,
- 3) węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek workowany (po 25 kg) w ilości 1.450,00 kg, w cenie sprzedaży 950,00 zł/t.

Łączna wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu rozpoczęcia kontroli wynosiła 56.462,60 zł.

Przedsiębiorca potwierdził powyższe ustalenia i oświadczył, że prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na sprzedaży węgla kamiennego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Nie prowadzi natomiast sprzedaży węgla kamiennego innego niż przeznaczonego do celów wskazanych powyżej. Ponadto ustalono, że kontrolowany Przedsiębiorca nabywa paliwa stałe stanowiące przedmiot oferty handlowej w firmie „AGROL-BUD TĘCZAR” Sp. z o.o., [...] Wielopole Skrzyńskie i otrzymuje wraz z fakturą certyfikat jakości węgla.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany Przedsiębiorca nie naruszył zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a pkt 1 i 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej zażądali od kontrolowanego Przedsiębiorcy przedłożenia świadectw jakości paliw stałych wystawionych przy sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Żądania nie wykonano. W związku z powyższym stwierdzono, że kontrolowany Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości paliw stałych w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW od dnia 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli w dniu 22 sierpnia 2019 r. Pan R[...] P[...] w złożonym oświadczeniu potwierdził, że nie wystawiał świadectw jakości i nie przekazuje ich kopii nabywcy, ponieważ nie wiedział o istnieniu takiego obowiązku. Natomiast w momencie sprzedaży paliw stałych przekazuje klientowi paragon fiskalny lub fakturę VAT oraz dokument dostawy wyrobów węglowych. Powyższe oświadczenie zostało załączone do akt kontroli.

Niewystawianie świadectw jakości paliw stałych stanowi naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy zwany dalej „świadectwem jakości”. Zgodnie z art. 6c ust. 2 kopia świadectwa jakości

poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Ponadto wprowadzenie do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, dla którego nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości, jest złamaniem zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W związku z powyższymi ustaleniami Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zażądali przedstawienia faktur zakupu dotyczących poszczególnych sortymentów węgla kamiennego znajdującego się na stanie punktu sprzedaży w momencie rozpoczęcia kontroli oraz dokumentów potwierdzających sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Kontrolowany Przedsiębiorca przedłożył kopie ostatnich faktur zakupu poszczególnych sortymentów węgla kamiennego wraz z otrzymanymi certyfikatami jakości węgla dotyczące:

- 1) sortymentu kostka: faktura VAT nr 2402/19 z dnia 12.07.2019 r. z certyfikatem jakości nr CJ/55/Ko/954308, faktura VAT nr 3018/19 z dnia 22.08.2019 r. z certyfikatem jakości nr CJ/55/Ko/974045,
- 2) sortymentu orzech: faktura VAT nr 2045/19 z dnia 25.06.2019 r. z certyfikatem jakości CJ/55/O/946048, faktura VAT nr 2994/19 z dnia 21.08.2019 r. z certyfikatem jakości CJ/55/O/973398,
- 3) sortymentu ekogroszek: faktura VAT nr 1226/18/1 z dnia 04.06.2018 r.,

oraz ostatnich dokumentów sprzedaży poszczególnych sortymentów węgla kamiennego w postaci kopii:

- 4) paragonu nr DF/PAR/190822/7307/1 z dnia 22.08.2019 r. dotyczącego węgla kamiennego w sortymencie kostka,
- 5) paragonów nr DF/PAR/190822/7298/1 oraz nr DF/PAR/190822/7318/1 z dnia 22.08.2019 r. dotyczących węgla kamiennego w sortymencie orzech,
- 6) paragonu nr DF/PAR/190803/6609/1 z dnia 03.08.2019 r. dotyczącego węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek (workowany).

Kopie powyższych dokumentów zostały załączone do akt kontroli.

W toku kontroli w dniu 26 sierpnia 2019 r. Przedsiębiorca przedłożył wzory świadectw jakości paliw stałych, które zobowiązał się począwszy od tego dnia wystawiać, przekazywać nabywcom i przechowywać zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Powyzsze ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 27 sierpnia 2019 r. nr akt kontroli ANU.8361.207.2019, który został sporządzony, odczytany i podpisany bez uwag przez kontrolowanego Przedsiębiorcę w siedzibie Inspektoratu Inspekcji Handlowej, w Rzeszowie przy ul. 8 Marca 5. Strona prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej nie skorzystała z uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 26 listopada 2019 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności

do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone 27 listopada 2019 r.

Strona dostarczyła do siedziby Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie dokument „Sprzedaż towarów” sporządzony w dniu 21 grudnia 2019 r. obejmujący okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. z którego wynika, że wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli wg cen sprzedaży wyniosła [...] zł brutto ([...] zł netto).

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 24 grudnia 2019 r. wydał decyzję (sygn. akt ANU.8361.207.2019), w której w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a, w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł za to, że w okresie od dnia 5 listopada 2018 r. do dnia 22 sierpnia 2019 r. nie wystawiała świadectw jakości dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej, o których mowa w art. 1 ust. 2, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ww. ustawy. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W uzasadnieniu decyzji Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdził, że zostały spełnione przesłanki do nałożenia na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, bowiem niewątpliwym jest, że od dnia wejścia w życie przepisów zobowiązujących ją do wystawiania świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych, co nastąpiło w dniu 5 listopada 2018 r. do dnia rozpoczęcia kontroli w dniu 22 sierpnia 2019 r., nie realizowała ustawowego obowiązku wynikającego z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ponadto organ I instancji rozważył, czy w sprawie wystąpiły okoliczności umożliwiające odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256). Organ I instancji stwierdził, że w sprawie nie ziszczyły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. W ocenie Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w sprawie nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ I instancji wymierzając karę uwzględnił zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw dotychczasową działalność Przedsiębiorcy, tj. fakt, że do momentu wydania decyzji nie był karany z tytułu naruszenia przepisów ww. ustawy, oraz że w sposób rzetelny współpracowała z organem podczas kontroli. Ponadto Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych przez Stronę do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, która wyniosła [...] zł brutto. Ustalając wysokość kary organ I instancji miał na uwadze art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym wysokość wymierzonej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł;
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.00 zł.

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie uwzględnił pisemne oświadczenie Przedsiębiorcy oraz ustalenia kontroli zgodnie z którymi wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli wynosiła 56.462,60 zł brutto. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy. Decyzja została doręczona 27 grudnia 2019 r.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy pismem z dnia 9 stycznia 2020 r. odwołał się od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 grudnia 2019 r., (sygn. akt ANU.8361.207.2019) i wniósł o jej uchylenie oraz orzeczenie o odstąpieniu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu w trybie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy wniósł o przeprowadzenie dowodu z zalegających w aktach sprawy dokumentów w postaci certyfikatów jakości sprzedawanego przez skarżącego surowca przesłanych do organu w dniu 24 grudnia 2019 r. na okoliczność spełnienia przez skarżącego przesłanek pozwalających na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie przepisu art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zaskarżonej decyzji Pełnomocnik Strony zarzucił naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w postaci:

- 1) art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez brak wyznaczenia skarżącemu terminu do zapoznania się z aktami sprawy przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło skarżącemu wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.
- 2) art. 7, 77 i 80 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak wnikliwego i dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy polegający na uznaniu, iż:
 - a) w stanie faktycznym sprawy brak jest podstaw uzasadniających odstąpienie od wymierzenia skarżącemu administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy skarżący złożył do akt sprawy dowody z dokumentów w postaci certyfikatów jakości sprzedawanych surowców, co umożliwiłoby dokonanie właściwej oceny w zakresie ustalenia przesłanek pozwalających na zastosowanie wobec skarżącego instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej,
 - b) uznaniu, iż fakt naruszenia przez skarżącego prawa polegający na obowiązku wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych ograniczyło nabywcom możliwość świadomego wyboru towaru, podczas gdy skarżący dysponował świadectwami jakości sprzedawanego surowca wystawionymi przez dostawcę, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, iż w sprawie brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej,
 - c) pominięciu przy wydawaniu decyzji w sprawie okoliczności związanych z zaprzestaniem przez skarżącego naruszenia prawa przesadzającej o istnieniu przesłanki uzasadniającej odstąpienie od wymierzenia skarżącemu administracyjnej kary pieniężnej,
 - d) uznaniu, iż fakt naruszenia przez skarżącego prawa polegający na obowiązku wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych stanowi

wystarczającą przesłankę do wymierzenia skarżącemu kary pieniężnej, podczas gdy załączone do akt sprawy przez skarżącego dokumenty, treść złożonych oświadczeń, dotychczasowa działalność skarżącego, waga dokonanego naruszenia oraz fakt niezwłocznego zaprzestania naruszania prawa uzasadniają tezę, iż poprzestanie przez organ na pouczeniu skarżącego stanowiłoby dla niego wystarczającą sankcję powstrzymującą skarżącego od naruszania przepisów prawa w przyszłości.

- 3) art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie sytuacji, gdy waga naruszenia prawa polegającego na zaniechaniu obowiązku wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych jest znikoma, a nadto skarżący zaprzestał naruszania prawa, co obliguje organ do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu,

oraz uzasadnił podniesione powyżej zarzuty.

Pismem z dnia 5 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zawiadomienie zostało doręczone w dniu 11 lutego 2020 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z dnia 21 lutego 2020 r., następnie z dnia 16 marca 2020 r. i 23 kwietnia 2020 r. zmienił termin rozpatrzenia sprawy do dnia 23 maja 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 27 sierpnia 2019 r. nr akt kontroli ANU.8361.207.2019. W toku kontroli ustalono i opisano w protokole, że Strona wprowadzała do obrotu wyłącznie paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W dniu rozpoczęcia kontroli na stanie kontrolowanego punktu sprzedaży znajdowały się następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie orzech w ilości 25.590,00 kg, w cenie sprzedaży 890,00 zł/t,
- 2) węgiel kamienny w sortymencie kostka w ilości 35.900,00 kg, w cenie sprzedaży 900,00 zł/t,
- 3) węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek workowany (po 25 kg) w ilości 1.450,00 kg, w cenie sprzedaży 950,00 zł/t.

Łączna wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu rozpoczęcia kontroli wynosiła 56.462,60 zł.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż od dnia 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli tj. do dnia 22 sierpnia 2019 r. Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości paliw stałych dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzając Stronie administracyjną karę pieniężną uwzględnił przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. dotychczasową działalność Przedsiębiorcy, że do momentu wydania decyzji nie był karany z tytułu naruszenia przepisów ww. ustawy, oraz że w sposób rzetelny współpracował z organem podczas kontroli. Ponadto organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych przez Stronę do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, która wyniosła [...] zł brutto. Ustalając wysokość kary organ I instancji miał na uwadze art. 35c ust. 5 ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym wysokość wymierzanej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł;
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.00 zł.

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł. Kwota nałożonej kary mieści się w dolnej granicy przewidzianej przepisem art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja organu I instancji jest słuszna i zgodna z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Pełnomocnika Strony o przeprowadzenie dowodu z zalegających w aktach sprawy dokumentów w postaci certyfikatów jakości sprzedawanego przez skarżącego surowca przesłanych do organu w dniu 24 grudnia 2019 r. na okoliczność spełnienia przez skarżącego przesłanek pozwalających na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie przepisu art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 78 § 1 Kpa żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Zdaniem organu odwoławczego warunek ten w odniesieniu do wnioskowanego dowodu nie został spełniony. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przesłane przez Stronę w dniu 24 grudnia 2019 r. dokumenty stanowią odpowiedź na wystąpienie pokontrolne wystosowane przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, które zostało doręczone wraz z zawiadomieniem o wszczęciu niniejszego postępowania. Przesłane dokumenty to świadectwa jakości paliw stałych opracowane przez Przedsiębiorcę w wyniku przeprowadzonej kontroli, a nie certyfikaty jakości jak podaje we wniosku Pełnomocnik. Przesłane świadectwa jakości nie są zgodne ze wzorem stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 1982) ponieważ zawierają niepełne dane z uwagi na brak adresu siedziby przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, a świadectwo dotyczące węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek nie zawiera informacji o wartości parametru zdolność spiekania oraz zawiera błędne określenie wartości parametru zawartość wilgoci całkowitej. O dostrzeżonych w świadectwach jakości wskazanych powyżej uchybieniach Strona została poinformowana przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pismem z dnia 9 stycznia 2020 r. Organ odwoławczy stwierdził, że przesłane w dniu 24 grudnia 2019 r. świadectwa jakości nie mają znaczenia dla sprawy ponieważ Strona przedstawiła przygotowane przez siebie świadectwa jakości w dniu 26 sierpnia 2019 r. w trakcie kontroli, zostały one załączone do protokołu kontroli. Organ odwoławczy stwierdził, że świadectwa przedstawione w dniu 26 sierpnia 2019 r. jak i przesłane w dniu 24 grudnia 2019 r. zawierały co do zasady te same błędy powodujące ich niezgodność ze wzorem zawartym w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 1982). Ponadto organ I instancji uwzględnił fakt przedłożenia przez

Przedsiębiorcę świadectw jakości ustalając przesłanki wymiaru kary pieniężnej i dał temu wyraz w uzasadnieniu decyzji z dnia 24 grudnia 2019 r.

Odnosząc się do argumentów podniesionych przez Stronę w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez brak wyznaczenia skarżącemu terminu do zapoznania się z aktami sprawy przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło skarżącemu wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę stwierdził, że organ I instancji w piśmie z dnia 26 listopada 2019 r. zawiadamiającym o wszczęciu z urzędu postępowania w tej sprawie pouczył Stronę o treści art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i wyznaczył termin do wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i zgłoszonych żądań w ciągu 7 dni od daty doręczenia przedmiotowego pisma. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało doręczone w dniu 27 listopada 2019 r. do środy 4 grudnia 2019 r. Strona nie skorzystała z uprawnień wynikających z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Ponadto organ odwoławczy wskazuje, iż materiał dowodowy zgromadzony w tej sprawie został w całości pozyskany od Strony. Materiał ten w głównej mierze stanowi załącznik do protokołu kontroli z dnia 27 sierpnia 2019 r., który został podpisany bez uwag. Przedsiębiorca został prawidłowo pouczony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli na piśmie, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia. Należy także wskazać, że Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień doręczając osobiście do siedziby organu I instancji w dniu 23 grudnia 2019 r. dokument zatytułowany „Sprzedaż towarów” sporządzony w dniu 21 grudnia 2019 r. zawierający dane o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7, 77 i 80 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak wnikliwego i dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego zasada odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż działające w sprawie organy administracji, zgodnie z art. 77 § 1 Kpa, oparły się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 27 sierpnia 2019 r. (nr akt kontroli ANU.8361.207.2019) z którego niewątpliwie wynika, że Strona od dnia 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli w dniu 22 sierpnia 2020 r. wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej nie wystawiała świadectw jakości dla tych paliw. Powyższe stanowi naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i podlega administracyjnej karze pieniężnej wymierzonej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1 i art. 35d ust. 1

pkt 1. Strona potwierdziła powyższe ustalenia składając oświadczenie, które zostało załączone do protokołu kontroli (załącznik nr 2). Ponadto dowodem w sprawie jest przedłożony przez Przedsiębiorcę dokument „Sprzedaż towarów”, który został oceniony jako wiarygodny. Stanowił on podstawę do ustalenia wartości paliw stałych wprowadzonych przez Stronę do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, która jest jedną z przesłanek ustalenia wysokości kary pieniężnej.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że w ustalonym stanie faktycznym sprawy brak jest podstaw uzasadniających odstąpienie od wymierzenia Stronie administracyjnej kary pieniężnej. Znajdujące się w aktach sprawy dokumenty w postaci doręczonych przez dostawców certyfikatów jakości sprzedawanych surowców, które Strona przekazywała swoim klientom nie mogą być uznane za wypełnienie ciężącego na niej obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużył się sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawiane świadectwo jakości. Po drugie [...] z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jakości paliw wynika, że wystawienie świadectwa jakości paliw (składającego się z elementów wyszczególnionych w art. 6d tej ustawy) jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sąd podzielił stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, że karta produktu otrzymywana od producenta paliwa stałego, nie spełnia wymagań formalnych co do zakwalifikowania tego dokumentu jako świadectwa jakości wymaganego przepisami prawa (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt. VI SA/Wa 1405/19).

Jak wykazano powyżej przekazywanie przez Stronę nabywcom paliw stałych certyfikatów jakości wystawionych przez dostawcę nie może być uznane za wykonanie ciążącego na Stronie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W związku z powyższym Przedsiębiorca ograniczył nabywcom możliwość świadomego wyboru nabywanego paliwa stałego.

Organ odwoławczy nie kwestionuje faktu, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, jednakże nastąpiło to w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Zważywszy, że przepis art. 6c ust. 1 stanowi, że wystawienie świadectwa jakości winno nastąpić w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, organ odwoławczy stwierdza, że nie jest możliwe następcze wykonanie ww. obowiązku.

Zgodnie z brzemieniem art. 35 a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niewątpliwie wynika, że Strona jest aktywnym przedsiębiorcą, co znajduje swoje odzwierciedlenie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Ponadto zgodnie ze złożonym oświadczeniem załączonym do akt kontroli Strona prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W związku z powyższym Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa powyżej by zobowiązany do wystawiania świadectwa jakości. Zgodnie z ustaleniami kontroli, oraz oświadczeniem załączonym do akt kontroli Strona nie realizowała ciążącego na niej ustawowego obowiązku. Zatem zgodnie z brzmieniem przepisu art. 35a pkt 9 lit. a powyższe ustalenie stanowi wystarczająca przesłankę do nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, ponieważ organ działa w ramach decyzji związanej.

Odnosząc się do art. 77 § 2 Kpa organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy stwierdził, że brak jest podstaw do zmiany postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodu z nadanych w dniu 24 grudnia 2019 r. świadectw jakości, ponieważ Strona przedstawiła takie dokumenty już w trakcie kontroli, co zostało uwzględnione w decyzji organu I instancji.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że nie zaistniały przesłanki do zastosowania przepisów art. 77 § 3, zaś fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagające dowodu w myśl art. 77 § 4 mające znaczenie dla sprawy, zostały zakomunikowane Stronie w treści rozstrzygnięć.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzut naruszenia art. 80 Kpa jest bezpodstawny, ponieważ na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie zostało udowodnione, że Strona naruszyła przepis art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw bowiem w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia

w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW nie wystawiała świadectw jakości.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie sytuacji, gdy waga naruszenia prawa polegającego na zaniechaniu obowiązku wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych jest znikoma, a nadto skarżący zaprzestał naruszenia prawa, co obliguje organ do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 189f § 1 Kpa wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Należy zauważyć, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ w toku kontroli w dniu 26 sierpnia 2019 r. przedłożyła wzory świadectw jakości paliw stałych, które zobowiązała się począwszy od tego dnia wystawiać, przekazywać nabywcom i przechowywać zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednakże należy stwierdzić, że działania te zostały podjęte dopiero w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez organ I instancji.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. niewystawianie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania

pouczenia. Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, bowiem następcze wystawienie świadectw jakości paliw stałych nie spełni celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i uzyskania przez nabywców rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w przytoczonych uprzednio przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że w rozpatrywanej sprawie z materiału dowodowego wynika, że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe oznacza, że organ działa w ramach decyzji związanej i w tej sprawie należy zastosować regułę kolizyjną, ustanowioną w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co zostało wykazane powyżej rozpatrując odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony przeanalizował materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa i nie znalazł podstaw dla jego zastosowania w rozpatrywanej sprawie. Ponadto organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w materiale dowodowym sprawy nie ma informacji, świadczących o tym, że Strona naruszyła obowiązek wystawiania świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych wskutek działania siły wyższej. W związku z powyższym uznał, że nie zaistniały przesłanki do odstąpienia od ukarania Strony w myśl art. 189e Kpa.

Organ odwoławczy przeanalizował akta i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

1. od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
2. od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Wysokość kary określona została w granicach ustalonych w art. 35c pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. od 10.000 zł do 25.000 zł, ponieważ wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego w momencie rozpoczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w materiale dowodowym, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez Stronę w dniu 22 sierpnia 2019 r., wynosiła 56.462,30 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku 2018 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, która wynosiła [...] zł brutto. Organ odwoławczy wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 24 grudnia 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na niewystawianie, świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po dniu 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania nie znalazł także podstaw dla zastosowania art. 189e i art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, bowiem w rozpatrywanej sprawie nie ziściły się wskazane w powyższych przepisach przesłanki odstąpienia od ukarania.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie nr konta NBP O/O Rzeszów: 67 1010 1528 0016 5822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) [...]
- 3) a.a.